

L'ILLA DE LES MIL MERAVELLES (III).
(continuació.)

X.- Fuid d'aquí, bèstia del mar!
G.- Bup, bup...
En Marcel s'adonà que les voreres estaven plenes de branquillons secs i amb un encenedor que tenia va aconseguir fer foc. L'alga, entre les flamarades i els lladrucs espantosos d'en Guix, es va anar allunyant.
Quan en Xenxo i en Marcel aconseguiren sortir del primer forat, es dirigiren cap a l'altre. No tardaren en trobar tota mena d'arbres amb fruits riquíssims: plàtans, taronges, mandarines, cocos, pinyes... La boca se'ls feia aigua. En veure el menjar, la il.lusió va ser tan gran que es van abraçar i van començar a cantar i ballar. El gosset per demostrar la seva alegria, movia la cua i brincava fins arribar a llepar les mans del seu amo.

Agafaren tot allò que més els agradava i menjaren, menjaren, tant i tant que quasi no es podien moure i es van quedar adormits.

De sobte va caure un coco al cap d'en Xenxo. Aquest es despertà sorprès i més es sorprengué en veure que el coco s'obria i a dins hi havia un pergami vell i esgrogueït pel temps.

En Xenxo, molt intrigat, no pogué aguantar la curiositat de saber que hi havia escrit en el pergami.

Era el plànol d'un tresor. Hi havia una fletxa que assenyalava que el tresor es trobava a les Muntanyes Negres. Allà devien anar i buscar unes cataractes, atravesar el pont que trobarien al costat, fins arribar a les ruïnes un temple i seguir 50 passes a la dreta i 15 passes endavant. Aleshores trobarien una platja de petxines. El tresor el trobarien sota la petxina més brillant.

Seguiren les instruccions del pergami fins arribar a la platja de petxines, però totes brillaven molt i en Xenxo digué:

(continuarà)

A TOTS ELS AQUI PRESENTS

Un any més aquí ens trobem en aquest dia tan assenyalat aquest dia que a vosaltres us dediquem que esperem que sigui del vostre grat.

Que a grans hagueu arribat es per a nosaltres un gran honor perquè, aquesta festa que us hem preparat, penseu que ho hem fet amb tot el nostre amor.

Estem segurs que tots vosaltres esperàveu aquest dia per a tornar a estar junts amb nosaltres i disfrutar amb alegria.

Aquesta festa de gran honor deixeu les penes endarrera que vingui endavant l'amor i que sigui joiosa com els anys passats ho era.

N'hi ha que quan grans es fan els anys es volen amagar però penseu que això es un honor molt gran perquè no tothom hi pot arribar.

I el noi o noia que els vells acompanyeu sabem que ho feu amb joia i per això, aquesta festa també us mereixeu.

Aquest dia tan esperat
tots nosaltres volem
que molt us hagi agradat
per això, l'any que ve també us esperem!!!

Eva Callol i Duran (L'Escala, 16-Juliol)

"La cultura ha de donar a l'home la capacitat de reflexionar sobre si mateix, i fa de l'home l'ésser específicament humà, racional, crític i èticament compromès"
"U.N.E.S.C.O."

